

9°

23/22422

141

SCHOLA ORTHODOXA

Novem Catholicas Diatribas
offert Sanctissimo Patri,
ac Domino nostro

BENEDICTO XIV.

PONT. OPT. MAX.

PROMOVENTE SERENISSIMO D. D.

D. HENRICO BENEDICTO

STUARD SOBIESKI,

Duce Eboracensi, S. R. E. Cardinale, ac
Bononiæ Archiepiscopo.

AUTHORE

P. F. LUCA RAMIREZ GALAN, MINORITA HISPANO;
Almæ Angelorum Provinciæ Alumno, Sacræ Fa-
cultatis Theologiæ Doctore, Archiepiscopatus His-
palensis Examinatore Synodali, Supremæ Inquisi-
tionis Hispanæ Qualificatore, ac in Magno

D. Antonii Paduani Conventu Hispa-
lensi, Sacræ Theologiæ Lectore
Vespertino.

Hispani: permissu Superiorum. Anno Domini 1750.

STYMONA ORTHODOXA

1788

BENEDICTO XIV

1788

D HENRICO BENEDICTO

STYMONA ORTHODOXA

1788

STYMONA ORTHODOXA

1788

3

EPISTOLA DEDICATORIA.
 SERENISSIMO PRINCIPI
HENRICO
BENEDICTO
 STUARD SOBIESKI,

DUCI EBORACENSI CELSISSIMO, & c. & c. & c.

FR. LUCAS RAMIREZ GALAN

Bellarcentis, Minorita Hispanus, utramque
 hospitatem adpreatur, & omnia fausta.

REVICULUM hoc, seu Specimen
 Sacrae Panopliae Militantis Ecclesiae, SERENIS-
 SIME DUX EBORACENSIS, CARDINA-
 LIS AMPLISSIME, quo septem Catholicas

4
Diatribas proposuimus, SS. Patri, ac Domino nostro BENEDICTO XIV. promovendum, quoque quidquid est in Scholis Disciplinæ Sacræ, ac Philosophiæ Sæcularis in Aulis Peripateticis recludere moliebamur; pro nostra in Domum Stuardorum Augustam observantia singulari, ac pietate, Clarissimorum Ordinum Prædicatorum, ac Minorum nomine, R. C. T. inscriptum, ante paucos menses secundò evulgavimus.

Sublatis autem, & consumptis utriusque pariter ejus editionis exemplaribus, tertiam hanc aliis duabus novis Diatribis adauctam, altera scilicet, quâ amplissimum SUARISTICÆ SCHOLÆ Systhema complectimur; altera, quâ Sacrosanctæ Fidei Orthodoxæ Dogmata asserenda proponimus, eorundem Clarissimorum Ordinum nomine, ac SOCIETATIS JESU Clarissimæ, eâ, quâ priores illas, animi reverentis alacritate, R. itidem C. T. inscribere non dubitamus.

Munusculum planè exiguum, nec tanti Mecœnatis obtutu dignum reputaverit quisquis cum offerentis humilitate oblatum contulerit; tametsi ex cæteris adjunctis, ex Objecto præcipuè, contemptibile non adeò esse deprehenderit fortassè rerum æquus æstimator.

Sed habent Scholastici Doctores, habet, &
hæc

hæc Scholastica Fidei nostræ Myſteria diſquĩ-
 rendi, ac tuendi methodus plurimorum in-
 vidiam, à Defertoribus Eccleſiæ priùs conflata.
 Uvicleſum appello, qui Catholicas Academias,
 in quibus ea methodus floret, & præcipuè trã-
 ditur, *Caſtrã Cainitica* audet appellare. Uvi-
 ckleſo Prodomo ſuffragatur Aper Germanicus
 inceſtiſſimus Lutherus, *Anti-Chriſti lupanaria*
 Academias eaſdem per blaſphemiam appellans.
 Nec mitiùs in Scholaſticos Doctores invehitur
 Picardus peſſimus, iſtorum Apoſtatarum ſecta-
 tor Joannes Calvinus, qui paſſim in inſtitutio-
 nibus ſuis eoſdem mille proſequitur maledictis,
 mille laceſſit, & proſcindit injuriis: jam enim
 Afinos cornuros, jam Beſtias bipedes, & So-
 phiſtas; eoſque velo Chriſtum texiſſe, & in-
 numera mala Reipublicæ intuliſſe Chriſtianæ ca-
 lumniatur egregius Ipſe ſophiſmatum, falſita-
 tis, & mendaciorum Artifex.

Pari penè petulantia Calvini veſtigiis inſiſ-
 tens Janſenius Iprenſis, Scholæ Theologiſ ſum-
 moperè inſenſus, in eoſdem debacchatur; om-
 nibuſque conatur artibus adducere in con-
 temptum. Jam enim negligentia, vel oſcitan-
 tia in Sanctorum Patrum Scriptis evolvendis;
 jam ignorantia craſſa in rebus Fidei intelligen-
 diſ; tum temeritatis, & audacia in eiſdem ſuo

6
sensu explicandis; tum effrænata libertatis, ac licentia in exciendis, ac differendis quæstionibus ineptis, inutilibusque, aliorumque id genus mille criminum, Scholasticos Doctores Novator temerarius audet accusare.

At planè mirandum non est, si lupi canibus, si defugæ pietatis, & Ecclesiæ perduelles, sic Propugnatoribus Fidei, & Veritatis Assertoribus infensû sint. Sed plorandum valdè parem prope modùm invidiam Theologis Scholasticis parari à nonnullis, nec exigui meriti, Viris Catholicis, quos nobilissimæ Artis criticæ nimum præceps abripuit abusus; quorumque nomina, quantumvis alioquin illustria, hic recensere pudet. Sed audiendus est Magnus Pater Augustinus de *Doctrina Christiana*, lib. 2. cap. 31. *Disputationis disciplina*, inquit, *ad omnia genera quæstionum, quæ in literis sanctis sunt penetranda, ac dissolvenda, plurimum valet: tantum ibi cavenda est libido rixandi, & puerilis quadam ostentatio decipiendi adversarium.*

Quam quidem rixandi libidinem, ac decipiendi ostentationem, jam tum ab ipsis Ecclesiæ primordiis heterodoxis familiarissimam, ut nemo Ecclesiasticæ gnarus Historiæ nescit, dedignati sunt Patres nostri, ac modò dedignantur, qui verè Theologi censerî merentur. *Sunt*
mul

*multa, fatemur cum Augustino, ubi supra, ⁷ qua
appellantur sophismata, falsa conclusiones ratio-
num, & plerumque ita veras imitantes, ut non
solum tardos, sed ingeniosos etiam minus dili-
genter attentos decipiant: quorum plurima in-
vexit pravitas hæretica; & nisi Patres nostri
prius, ac postea Scholastici Doctores in con-
fractione stetissent; jamdudum profecto in præ-
dam, in direptionem, & in conculcationem
Assertoribus impietatis Ecclesia celsisset.*

Quas ergo cavillationes, & argutias ineptis-
simas, in perniciem veritatis introduxerat hære-
tica perfidia Sabellii, Pauli Samosatani, Arii,
Eunomii, aliorumque id genus antiquarum Ec-
clesiæ pestium; & ex orco suscitavere Uvicle-
fus, Lutherus, Calvinus, Servetus, uterque Soci-
nus, Bucerus, Jansenius, Paschasius Quesnel, alii-
que bene multi recentiores Sectarii: easdem dis-
ciplina disputationis, dialecticisque ratiociniis,
subtilibus quidem, solidissimis tamen, claris, &
apertis, per Sanctos Patres jam pridem, per
Scholæ deinde Doctores propulsari oportebat;
nè fallacia veritati detraheret, aut veritas errori
succumbere videretur.

Quæ non præstitere Ordines Clarissimi
Prædicatorum, ac Minorum, per Alumnos suos
Albertum Magnum, D. Thomam, Hervæum,

Durandum Alexandrum Halensem, D. Bonaventuram, Scotum, Ochamum, Mayronem, Aureolum, aliosque penè sinè numero?

Veniam autem ad SOCIETATEM *JESU*, Quam ipse Dominus *JESUS*, Adjutor Fortis in opportunitatibus, per Virum illum Seraphicum, ac verè Divinum, per Sanctum, inquam, *IGNATIUM DE LOYOLA* instruxit; quo tempore dira omnium impietatum, errorumque evomita ex Erebo colluvies, Ecclesiam impetiverat, signa perfidiæ conferentibus *Luthero*, *Calvino*, *Serveto*, aliisque.

Sanè muneris nostri impræsentiarum non est, *HENRICE SERENISSIME*, neque propositi, Celsitudinera tuam morari, immensam retexendo messem omne genus Sanctitatis, ac Doctrinæ, per SOCIETATEM *JESU* in Ecclesiæ Gazophilacia invecam. Per pauca ea, quæ breviter, ac raptim adumbrat Imago primi ejusdem SOCIETATIS Sæculi, multa quidem inspicere, dispicere plura, plurima cuivis conjicere licuerit.

Ad rem porrò nostram quod attinet; extiterere ex hac SOCIETATE, ceu ex Equo Trojano, Summorum Theologorum Phalanges, quorum vel minimus erat in mille, atque ad bella in hostes Ecclesiæ gerendâ doctissimus. Atque ut cæteros ego prætermittam; quis numeris om-

nibus absolutior Viro illo mirabili, atque omni laude dignissimo, VENER. P. FRANCISCO SUAREZ, DOCTORE verè EXIMIO, ac SANCTO?

Ille mihi videtur (loquitur de hoc EXIMIO DOCTORE, & verissimè prædicat P. Richardus Lynceus Jesuita Hibernus, subtilis, solidus, & elegantissimus) *cùm se totum, ad veterum Scholasticorum lectionem contulisset, effinxisse Majestatem Thomæ, & æquabilitatem, Gravitatem Alberti, Claritatem Durandi, Subtilitatem Scoti vegetam, atque discussam, Copiam Halensis, Soliditatem Bonaventura, Inventionem Ochami, Acumen Gregorii, Distinctionem Gabrielis, Vim Bachonii, Profunditatem Henrici, & in summa, quidquid in unoquoque præstantissimum eluxit.*

Perpendant ergo Critici, saltèm Orthodoxi, plùs æquo, nec rarò ultra legem profilientes, dictum Sapientis: *Ubi non est Sepes, diripietur Possessio;* & parcant de Theologis Scholasticis maledicere, ac Satellites fidos Gregis Christi, & Ecclesiæ Pugiles; in sese revertentes tandem revereri condiscant.

Sepem hanc munitissimam, inexpugnabilemque Vineæ Domini circundedit Venerabilis Anglus noster, Doctor Doctorum Irrefragabilis, Alexander Halensis; auxit Angelicus Doc-

tor ejus discipulus, & mille propugnaculis ornavit; cui Doctor Seraphicus, itidem Magni Halensis discipulus, defervit ut Murus ignis in circuitu; V. P. N. Joannes Scotus, Doctor Subtilis, ac Marianus, subtilibus communivit; Doctor denique EXIMIUS proximè laudatus, denuò substruxit, refecit, ampliavit, penè dixerim, *Architectonicè*.

Horum quinque Scholæ Summorum Principum Opera Scholastica universa, Placita, ac Momenta jamdudum discussa, ac probata, scholastico iterum criterio probanda, in clientelam R. C. T. gestiunt introire; amplissimam ambientes protectionem. Eisdem quinque Academiarum Catholicarum, atque adeò Ecclesiæ Catholicæ Luminaribus, adjungere non veremur Theodidactam Virginem Mariam à Jesu de Agreda, Deiparæ Biographam, novam scilicet Sublimissimarum, juxta & Orthodoxarum Sententiarum Magistram.

Triplicem præterèa paramus Concordiam, quarum primam, ut facilem, sic & summè necessariam judicamus, Doctoris Subtilis cum Angelico; horum deinde, quæ secunda erit, Concordiam cum Magno Parente Augustino; ac tertiam denique Sententiarum Venerabilis Virginis Agredensis in *omnibus*, nulla prorsus excep-

ta, cum Sententiis ejusdem Virginei, & Angelici Doctoris D. Thomæ.

Habes ergo, Serenissime Meccenas, Infulate Nobilissime, habes, inquam, præ oculis, uno veluti intuitu, quidquid est in Scholis Aristotelicæ Philosophiæ, quam plus accommodam, aptioremque judicamus, ad Sacrosancta Fidei nostræ Mysteria explicanda; habes & Sacræ Facultatis Theologicæ totius, veluti in germine, evolvendæ Specimen.

Hæc, de Sacra enim Theologia loquor cum nobili Theologo Gonetto: Hæc, inquam, est Sacrum Ecclesiæ Armamentarium, ex quo Doctores Catholici, & Fidei defensores eruunt Scuta, Tela, Lanceas, Gladios, cæteraque bellica instrumenta, quibus Hereticorum audaciam repellunt, & omnes eorum impetus retundunt. Hæc Turris David, edificata cum propugnaculis, ex qua mille pendent clypei, omnis armatura fortium. Hæc Davidis Funda, ex qua quinque limpidissimos lapides, Legis libros adumbrantes, vibrant Doctores Orthodoxi; ut insurgentes Catholicam contra veritatem Hereticos funditus evertant, prosternant, ac jugulent. Hæc ejusdem Davidis Gladius, quo infernalis Goliath caput truncatur. Hæc est inexpugnabile veritatis Scutum, quo circumdatus Christianus, omnia inimicorum tela facile repellit.

pellit, & feliciter eludit. Hæc acutissima Spiritus Sancti lancea, penetrabilior omni gladio accipiti, qua hostes Christianæ Fidei configuntur. Hæc demum est Christiana Minerva omni ex parte armata, quæ non ex Jovis cerebro, sed ex Dei mente procedit: est enim Scientiæ Divinæ veluti quædam effusio, & emanatio quædam claritatis Omnipotentis Dei, ut dicitur Sapientiæ 7.

Ad idem est Eminentissimus Cardinalis de Lugo: Non desunt, ait, qui Theologiam Scholasticam parùm sibi utilem, parùm moribus accommodam arbitrati, vel leviter comparant, dum Scholas frequentant, vel relictis Scholis facillè derelinquunt, totique in Moralem, aut in Positivam, quatenus Concionibus, aut Confessionibus deserviunt, incumbunt; sed falluntur profectò, atque præstantissimo jucundissima Scientiæ fructu privantur. Nam primò inter omnes Theologiæ partes nulla præstantior, nulla dignior, nulla, quæ magis Theologiæ, vel Sapientiæ (quæ æternis contuendis, consulendisque insistit) nomen mereatur; longè quippe præstantius est de rebus Divinis, nimirum de Divinis perfectionibus, de Sanctissimo Trinitatis Arcano, de Cœlestibus Spiritibus, de Incarnationis, & Eucharistiæ Mystério, de Visione Dei, felicitateque perenni, vel pauca cognoscere, quam plurima de rebus cre-

tis, de inventis, & institutis humanis, aliisque rebus, quarum usus solum ad hanc vitam spectat.

Præclare quidem Anastasius Synaita lib. 1. in Hexameron, Theologos *Aquilas* appellavit, quibus ab Authore naturæ tam acris oculorum acies indita est, ut Solem ipsum defixè intueantur: & filios, quorum oculi conniveant ad tantæ lucis adspèctum, reputent adulterinos. *Est sanè Theologia,* subdit acutissimus P. Jacobus Granado, *Oculus Spiritualis, quo Author gratiæ Artifex Sapientissimus mysticum Ecclesiæ corpus decoravit, ut ipsum Jussit Solem, quoad fert humana conditio, intueatur, sive Orientem, cum in creaturarum conditione unitatem eximia suæ pulchritudinis manifestat: sive nobis presentissimum in ipsa meridiana luce Incarnationis: sive Occidentem in dira morte, quam pro nobis subiit, ut ex ejus in Cruce dormientis latere Ecclesiæ Sacramentorum fontibus irrigua formaretur: sive cum in arcano Trinitatis Mystério posuit tenebras latibulum suum. Tanta est hujus Cælestis Oculi præstantia, ut Solem ipsum, Deum nimirum, etiam ubi maxime latet, attingat, & in mediis tanta Majestatis tenebris lucem inveniat. Quòd si interdum Scholastici nonnulli, vel inutiles disputant quæstiones, vel errores, aut minus probabiles opiniones docent, vel*

14
impolito stylo, & minus apta methodo insulsam reddunt Doctrinam sapidissimam, non est vitium Sacrae Theologiae; sed aliquorum Theologorum: quibus tamen ex parte parcendum est, quia nec omnes, nec tam citò perfectionem Scientiæ assequi potuerunt.

Hæc de laudibus Sacrae Facultatis Viro fidei, & Orthodoxo fidem abundè astruunt: foris canes, & venefici. Ad Doctores porrò nostros ut revertar, nulla est in Schola tota Sententia Philosophiæ, ut præfertur, Aristotelicæ, aut Sacrae Theologiæ Theologos inter Thomistas, Scotistas, Jesuitas, aliarumque Scholarum Alumnos, quam de mente omnium quinque simul Doctorum, aut singulorum respectivè seorsim defendere, non sumus parati, novisque promovere momentis intrinsicis, ubi opus fuerit. Faveat tantùm per Te, Serenissime Dux, Insulate Nobilissime, Sanctissimus Pater, ac Dominus noster BENEDICTUS XIV. Pontifex Optimus, Maximus, Doctissimus. Clientibus illis Tu dignissimus es; Illi Te Regio Meccenate, & Hyperaspiste dignissimi. Vive in ævum, & plurimum vale; exiguumque hoc germanæ humilitatis Clarissimorum Ordinum Prædicatorum, Jesuitarum, ac Minorum obsequium, æqui boni confide.

CON

CONCLUSIONES

publicè defensandæ Hispali
in Conventu

SANCTI ANTONII DE PADUA.

Singulis diebus (*quantum in nobis fuerit*) mensium Octobris, ac Novembris hujus evolventis anni millesimi septingentesimi quinquagesimi, *Defendimus* Opera omnia Scholastica, Philosophica, ac Theologica; insuper & Momenta singula seorsim, ac distinctè: 1. Doctoris Irrefragabilis Alexandri Halensis. 2. Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis. 3. Doctoris Seraphici D. Bonaventuræ. 4. Doctoris Subtilis V. P. N. Fr. Joannis Scoti. Opera, inquam, ac Momenta singula uniuscujusque Doctoris, ad sensum suorum *respective* Commentariorum, & Assectarum. 5. Concordiam astruimus obviam, ac planissimam Doctoris Subtilis cum Angelico Præceptore, & e converso: insuper & amborum Concordiam in *omnibus* cum Magno Parente Augustino. 6. Systhema

SCHOLÆ JESUITICÆ universum, qua latissimè pater per omnia Opera Philosophica, ac Theologica V. P. FRANCISCI SUAREZ, DOCTORIS EXIMII. Speciatim autem totam Materiam de Auxiliis, juxta Subtilissimi, ac Sapientissimi Viri Patris Ludovici de Molina in Libro Concordiæ, & ejusdem paulò antè laudati DOCTORIS EXIMII mentem, sensumque; quem dicimus, & asserimus esse conformem Sacræ Scripturæ, Conciliis, præsertim Tridentino, SS. Ecclesiæ Patribus, ac Doctoribus, ac præsertim Magno Parenti nostro D. Augustino, Angelico Doctori nostro D. Thomæ Aquinati, Subtili, ac Mariano Doctori nostro V. P. Joanni Scoto; & expressè contineri in Textu Seraphici Doctoris nostri D. Bonaventuræ. Addimus *in super*: nullam prorsus objectionem in hoc Systhema de *Scientia Media* exsuscitatam fuisse per Theologos Præ-aut-Condeterminantes, cui plenè, & adæquatè satisfactum non sit per Theologos SOCIETATIS. 7. Libros Mysticæ Civitatis Dei, Acta Vitæ Sacratissimæ Virginis Deiparæ explicantes, à Candida, ac Theodidacta Virgine Maria à Jesu de Agreda conscriptos, in singulis Sententiis orthodoxos esse, ac Cœlesti doctrina refertos, Momentis intrinsecis permoti asserimus. 8. Doctrinam in prædictis Libris

Mysticæ Civitatis Dei contentam, universam
 statuimus esse conformem, ac summè conso-
 nam Sacræ Scripturæ, ac Traditioni, Sanctis
 Ecclesiæ Patribus, Conciliis, Doctõribus Scho-
 lasticis, ac præsertim, & *Specialissimè*, D. Tho-
 mæ Aquinati. Gnari Lectores facilè ex dictis
 perceperint, nullam esse in Scholis Catholicis
 Sententiam, sive inter Thomistas, sive inter
 Scotistas, sive inter Jesuitas, sive inter Ægidia-
 nos, sive inter Bachonistas, aliarumve Schola-
 rum Alumnos, quam aut *defendere*, dummodò
 verè, & intrinsecè probabilis sit; aut penitùs, &
 funditùs *expugnare*, si minùs habentem com-
 pererimus, parati non simus. 9. *Tandem*:
 Dogmata universa Ecclesiæ Catholicæ *propug-
 nanda* amplectimur, ac *demonstranda* ut evi-
 denter credibilia, adversùs *Atheos, Deistas,*
Socinianos, Mohammedanos, Judeos,
Protestantes quaquà grassantur, cæte-
 rosque quosvis falsorum Dogma-
 tum Sectarios.

O. S. C. S. R. E.

